

Sygn. akt II K 102/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22/09/2020 r.

Sąd Rejonowy w Chełmnie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący - Sędzia Agata Makowska - Boniecka

Protokolant - st. sekr. sądowy M. C.

przy udziale Prokuratora – G. W.

po rozpoznaniu w dniu 22 września 2020 r.

sprawy:

M. R.

s. J. i Ł. z domu K.

ur. (...) w G.

oskarżonego o to, że:

w dniu 9 lutego 2020 r. w miejscowości L. kierował samochodem marki S. (...) o nr rej. (...) wbrew zakazowi prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat tj. od dnia 11 lutego 2019 roku do dnia 11 lutego 2022 roku orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego wT. (...)z dnia (...) roku sygn. akt II K (...)

- tj. o czyn z art. 244 k.k.

orzeka:

I. uznaje oskarżonego **M. R.** za winnego popełnienia czynu zarzuconego mu w akcie oskarżenia tj. występku z art. 244 k.k. i za to po zastosowaniu art. 37a k.k. i po myśli art. 4 § 1 k.k. oraz na podstawie art. 244 k.k. wymierza mu karę 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych grzywny przy przyjęciu jednej stawki za równoważną kwocie 30 (trzydziestu) złotych;

II. na podstawie art. 42 § 1a pkt 2 kk i art. 43 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 (jednego) roku,

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Chełmnie) kwotę 240 (dwieście czterdzieści) złotych tytułem opłaty sądowej, oraz obciąża go wydatkami poniesionymi w sprawie w kwocie 70 (siedemdziesiąt) złotych.

WZÓR FORMULARZA UZASADNIENIA WYROKU SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI,

TYM WYROKU NAKAZOWEGO (UK 1)

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	<i>II K 102/20</i>	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	M. R.	W dniu 9 lutego 2020 roku w miejscowości L. kierował samochodem marki S. (...) o nr rej. (...) wbrew zakazowi prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat tj. od dnia 11 lutego 2019 roku do dnia 11 lutego 2022 roku orzeczonego wyrokiem	

		Sądu Rejonowego w T. z dnia (...) roku sygn. akt II K (...) - tj. czyn z art. 244 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Wyrokiem Sądu Rejonowego w T. z dnia (...) r. w sprawie o sygn. akt: II K (...), który uprawomocnił się 26 kwietnia 2019 r., M. R. został skazany za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k., popełnione w dniu 11 lutego 2019 r. Sąd orzekł wobec niego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat, tj. od 11.02.2019 r. do 11.02.2022 r.	- odpis wyroku sygn. akt II K (...), - karta karna	3 26	
Oskarżony mieszkał na co dzień w W., a jego niepełnosprawna siostra W. K. - w G.. W miarę możliwości zajmowali się opieką nad swoją matką, która mieszka w T. i jest osobą niepełnosprawną, wymagającą opieki innej osoby. Od 5 grudnia 2019 roku, kiedy oskarżony miał operację wszczepienia endoprotezy lewego biodra, matką oskarżonego zajmowała się sąsiadka A. K. (1), która prała, sprzątała, gotowała i robiła zakupy. Jednak sąsiadka sama zaczęła podupadać na zdrowiu, więc konieczne było podjęcie decyzji	- wyjaśnienia oskarżonego - zeznania świadka A. K. - karta informacyjna - skierowanie - orzeczenie o niepełnosprawności - umowa - orzeczenie o stopniu niepełnospr.	10-12, 62-63 63v 48 49 50 51-56 57	

o umieszczeniu matki oskarżonego w domu pomocy społecznej. Udało się w miarę szybko znaleźć wolne miejsce w prywatnym (...) w P. pod G., blisko miejsca zamieszkania siostry oskarżonego. W dniu 9 lutego 2020 r. siostra oskarżonego miała przyjechać swoim małym samochodem do T. i zabrać rzeczy matki (w tym wózek, chodzik i inne), a M. R. z W. miał przywieźć jego kolega większym samochodem, po czym mieli nim zabrać matkę do (...). W drodze powrotnej kolega miał zostawić oskarżonego w W., gdzie oskarżony miał podjąć pracę w firmie (...) jako instruktor szkolący kandydatów do linii lotniczych i tam również zamieszkać w hotelu.

Niestety sąsiad źle zrozumiał, kiedy ma zawieźć oskarżonego i ostatecznie odmówił pomocy. Odmówiła również żona oskarżonego, która na co dzień prowadzi mniejsze auto i nie chciała kierować większym. Wówczas oskarżony podjął decyzję, że sam będzie prowadził samochód, mimo orzeczonego zakazu, mając na względzie konieczność szybkiego zapewnienia matce całodobowej opieki, gdyż jej stan się pogarszał. W dniu 9 lutego 2020 r. jechał na trasie W. – T.

<p>– P. pod G. – W.. Został zatrzymany do rutynowej kontroli drogowej w L..</p> <p>Wówczas ujawniono, że kierując samochodem osobowym marki S. (...) o nr rej. (...) nie zastosował się do orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w T. z dnia 18 września 2019 r sygn. akt II K (...) zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat, tj. od dnia 11.02.2019 r. do dnia 11.02.2022 r.</p>			
<p>M. R. ma 61 lat, ur. (...) w G., jest emerytowanym pilotem samolotów komunikacyjnych (emerytura 2850 zł), pracuje jako instruktor w firmie (...) w W., z czego uzyskuje dochód miesięczny ok. 6-7 tys. zł, żonaty, posiada jedno dziecko w wieku 29 lat, wykształcenie wyższe techniczne, jednokrotnie karany sędownie. Za pobyt matki w (...) płaci kwotę ok. 4.000 zł - z siostrą po połowie. Wg oświadczenia poza tym jednym zdarzeniem nie łamał zakazu prowadzenia pojazdów, kupił rower elektryczny i (...) Kartę Miejską, sprzedał samochód. W opinii pracodawcy jest osobą posiadającą dużą wiedzę oraz wysokie kwalifikacje zawodowe, pracuje sumiennie, z</p>	<p>- wyjaśnienia Oskarżonego - faktury VAT - W. Karta M. - opinia Prezesa Zarządu (...) sp. z o.o.</p>	<p>10-12, 62 58-59 60 61</p>	

dużym zaangażowaniem i pasją.			
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCENA DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1	Wyjaśnienia oskarżonego	Oskarżony w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do zarzucanego mu czynu i złożył obszerne wyjaśnienia, zgodne z ustalonym stanem faktycznym. W postępowaniu przed Sądem oskarżony wyjaśnił, że bardzo żałuje tego, co zrobił, ale był przekonany, że wobec zaistniałej sytuacji w postaci braku możliwości	

		<p>przetransportowania matki do (...) przez kolegę nie miał innego wyjścia, jak samemu podjąć się prowadzenia pojazdu.</p> <p>Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, albowiem były one szczerze, logiczne i zgodne z pozostałym materiałem dowodowym.</p>	
1	Zeznania świadka A. K.	Zeznania świadka miały znaczenie dla ustalenia stanu zdrowia matki oskarżonego i konieczności korzystania przez nią z pomocy innej osoby w codziennym życiu. Były one szczerze, logiczne i zgodne z pozostałym materiałem dowodowym, dlatego zasługiwały na przyznanie im waloru wiarygodności.	
1.	<p>- dokumenty (zaświadczenia, informacje urzędowe, odpis wyroku, opinia, dok. med.)</p> <p>I..</p>	<p>- Dokumenty stanowiące podstawę ustaleń faktycznych nie budzą wątpliwości, co do rzetelności i autentyczności zgromadzonych w nich informacji. Nadto zostały sporządzone przez uprawnione do tego osoby, przy zachowaniu wymogów przewidzianych w obowiązujących przepisach prawa. Podkreślić również należy, że żadna ze stron nie kwestionowała w toku postępowania prawdziwości, ani wiarygodności żadnego z</p>	

		dokumentów ujawnionych w toku rozprawy.	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1.	K. M.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Zgodnie z art. 244 k.k. kto nie stosuje się do orzeczonego przez sąd zakazu (...) prowadzenia pojazdów podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.			

Przepis ten penalizuje zachowania polegające na niepodporządkowaniu się orzeczeniom wydanym przez sąd. Ma zatem za zadanie wymuszenie obowiązku respektowania orzeczeń sądowych, dlatego pełni ważną funkcję, zapewniając poszanowanie powagi samego sądu, jak i jego orzeczeń.

Występek z art. 244 k.k. można popełnić wyłącznie umyślnie, działając z zamiarem bezpośrednim lub ewentualnym (postanowienie SN z 5.02.2009 r., II KK 254/08, LEX nr 486550). Znamiona

komentowanego przestępstwa są spełnione, jeśli zakaz, do którego sprawca się nie stosuje, został orzeczony przez sąd prawomocnie. Wymaga to w konsekwencji ustalenia świadomości sprawcy co do uprawomocnienia się orzeczonego zakazu (tak wyrok SN z 17.01.2003 r., WA 75/02, OSNKW 2003/5-6, poz. 44).

W przedmiotowej sprawie nie ulega wątpliwości, że zakaz prowadzenia pojazdów został wobec oskarżonego orzeczony prawomocnie. Oskarżony doskonale wiedział, że orzeczono wobec niego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat. W chwili więc, gdy podjął decyzję

o prowadzeniu pojazdu w dniu 9 lutego 2020 r. działał w zamiarze bezpośrednim popełnienia przestępstwa.			
	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
	3.5. Uniewinnienie		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, ŚRODKI KARNE, PRZEPADEK, ŚRODKI KOMPENSACYJNE I ŚRODKI ZWIĄZANE Z PODDANIEM SPRAWCY PRÓBIE			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.	<i>I i II</i>	<i>I i II</i>	<p>Wymierzając oskarżonemu karę za przypisany mu w wyroku czyn z art. 244 k.k. Sąd miał na uwadze wskazania z art. 53 k.k., zatem w pierwszej kolejności granice zagrożenia ustawowego powyższego występku tj. od 3 miesięcy do 5 lat pozbawienia wolności. Sąd miał również na względzie znaczny stopień społecznej szkodliwości czynów z art. 244 k.k. z uwagi na rodzaj naruszonego dobra, jakim jest dobro wymiaru sprawiedliwości. Sąd miał również na uwadze, aby wymierzona kara nie przekroczyła stopnia winy oskarżonego. Nadto Sąd miał na uwadze właściwości i warunki osobiste oskarżonego, zwłaszcza jego</p>

dotychczasowy sposób życia.

Najważniejszą okolicznością łagodzącą w tej sprawie była zasługująca na uwzględnienie atypowa sytuacja motywacyjna oskarżonego, gdyż zdecydował się on prowadzić pojazd mechaniczny chcąc jak najszybciej zapewnić całodobową opiekę swojej matce. Ponadto postawa oskarżonego, który przyznał się do winy, wyraził żal i złożył szczere wyjaśnienia, zasługiwała na uwzględnienie. Nie do przecenienia jest też sposób życia przed, jak i po popełnieniu przestępstwa. Oskarżony popadł w konflikt z prawem dopiero jako mężczyzna w dojrzałym wieku. Ma stabilną sytuację życiową, zawodową, finansową, wysokie kwalifikacje zawodowe.

Natomiast okolicznością obciążającą w niniejszej sprawie był z pewnością fakt, że oskarżony był już karany sędownie.

Przepis art. 244 k.k. przewiduje tylko karę pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat. Sąd uznał, że karą adekwatną do wagi popełnionego przez oskarżonego czynu i stopnia jego społecznej szkodliwości, jak również stopnia jego winy będzie kara 80 stawek

dziennych grzywny przy przyjęciu jednej stawki za równoważną kwocie 30 złotych, z uwagi na niemałe możliwości zarobkowe oskarżonego. Możliwość taką dał Sądowi przepis art. 37a kk, zgodnie z którym jeżeli ustawa przewiduje zagrożenie karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 8 lat (a tak było w niniejszej sprawie), można zamiast tej kary orzec grzywnę albo karę ograniczenia wolności. Sąd przy tym w myśl art. 4 § 1 k.k. zastosował art. 37a k.k. w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z dnia 19 czerwca 2020 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutki (...)19 (...) – Dz. U. z 2020 r., poz. 1086, ponieważ przepis ten w brzmieniu obowiązującym poprzednio był względniejszy dla sprawcy. Wymierzona wobec oskarżonego kara jest w przekonaniu Sądu karą sprawiedliwą i spełnia dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 k.k. Na wymiar kary oskarżonemu, jak już była mowa powyżej, wpływ miała jako okoliczność łagodząca postawa prezentowana w toku postępowania, kierowanie się przez oskarżonego szlachetną pobudką troski o zdrowie

osoby najbliższej i
chęć zagwarantowania
jej szybko godziwej
i koniecznej opieki.
Zdaniem Sądu
wymierzona oskarżonemu
kara jest adekwatna
do stopnia społecznej
szkodliwości
popelnionego czynu oraz
stopnia jego winy.
Osiąganie celów
ogólnoprewencyjnych
poprzez wykorzystanie
społecznego
oddziaływania kary nie
powinno odbywać się
kosztem sprawiedliwości
i służyć wyłącznie jako
odstraszanie
społeczeństwa. Słusznie
bowiem kwestionuje się
w judykaturze Sądu
Najwyższego i sądów
apelacyjnych pogląd, że
tylko wysokie kary
pozbawienia wolności
osiągają cele prewencyjne.
Tymczasem cele te
osiąga się karami
sprawiedliwymi, bez
względu na ich wysokość.
Konsekwencją
powyższego było
wymierzenie
oskarżonemu kary
wolnościowej.

Orzeczenie zakazu
prowadzenia pojazdów
mechanicznych w
przedmiotowej sprawie z
uwagi na treść art.
42 § 1a pkt 2
k.k. było **obligatoryjne**.
Sąd uznał, że oskarżony
ponieść musi
konsekwencje swego
zachowania także i w
zakresie pozbawienia go

możliwości kierowania pojazdami mechanicznymi, z uwagi zaś na omówione wyżej okoliczności łagodzące zakaz ten winien być orzeczony na okres minimalny. W konsekwencji Sąd orzekł na podstawie art. 42 § 1a pkt 2 k.k. i art. 43 § 1 k.k. wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na minimalny okres 1 roku.

Sąd orzekł zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, nie określając ich rodzaju czy strefy ruchu, albowiem zakres przedmiotowy środka karnego określonego w przepisie art. 42 § 1a k.k. obejmuje tylko wszelkie pojazdy mechaniczne.

Wskazać tu należy, iż ustawodawca zróżnicował zakres przedmiotowy środków karnych orzekanych na podstawie art. 42 k.k. W obecnym stanie prawnym zakres przedmiotowy tego środka karnego obejmuje:

- a) wszelkie pojazdy – art. 42 § 2 k.k.,
- b) wszelkie pojazdy mechaniczne – art. 42 § 1a, § 3 i § 4 k.k.,
- c) pojazdy określonego rodzaju – art. 42 § 1 i § 2 k.k.

„Wyspecyfikowanie, iż chodzi o pojazdy określonego rodzaju (art. 42 § 1), wszelkie pojazdy lub pojazdy określonego rodzaju (art. 42 § 2) lub wszelkie pojazdy mechaniczne (art. 42 § 2-4 KK), miało na celu zmuszenie sądu do określenia zakresu przedmiotowego w każdym wypadku jego orzekania, a także ograniczenie możliwości jego dyferencjacji w stosunku do sprawców znajdujących się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo uciekających z miejsca przestępstwa.” (Kodeks karny. Komentarz, pod red. R. Stefańskiego, C.H. Beck 2018, wyd. 22).

„Najszerszy zakres ma orzeczenie zakazu prowadzenia "wszelkich pojazdów". Zakaz ten dotyczy więc wszelkich pojazdów poruszających się we wszystkich sferach ruchu, zarówno mechanicznych, jak i niemechanicznych.

Termin "wszelkie pojazdy mechaniczne" oznacza każdy - bez względu na różnice - rodzaj pojazdów mechanicznych. Pojazdem mechanicznym jest pojazd wprawiany w ruch przez umieszczony w nim silnik (niezależnie od jego rodzaju: spalinowy, gazowy, elektryczny lub parowy).” (Kodeks karny).

Komentarz, pod red. A. Grześkowiak i K. Wiaka, C.H. Beck 2019, wyd. 6).

Art. 42 § 1a kk przewiduje obligatoryjny terminowy zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w razie skazania za czyn z art. 178b lub art. 180a albo za czyn z art. 244, jeżeli czyn sprawcy polegał na niezastosowaniu się do zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15.03.2018 r., II KK 63/18). Nie jest zatem możliwe orzeczenie na podstawie tego przepisu zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych określonego rodzaju.

Bez znaczenia jest przy tym okoliczność, że Sąd w wyroku nakazowym z dnia 26.05.2020 r. orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym, gdyż Sąd wydając wyrok na zasadach ogólnych nie był zobowiązany tego błędu powielać.

W przedmiotowej sprawie brak było podstaw do zastosowania żądanego przez obronę nadzwyczajnego złagodzenia kary polegającego na odstąpieniu od wymierzenia w/w środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich

pojazdów mechanicznych. Okoliczności podniesione przez oskarżonego, dotyczące jego nietypowej sytuacji motywacyjnej zostały wzięte pod uwagę jako okoliczność łagodząca przy wymiarze kary i środka karnego, nie uzasadniały natomiast nadzwyczajnego jej złagodzenia. Oskarżony nie działał w stanie wyższej konieczności. Problem, z jakim się zmierzył, mógł zostać przez niego rozwiązany na co najmniej kilka innych sposobów, niż poprzez popełnienie przestępstwa, tym bardziej, że jest on osobą wykształconą, o wysokim poziomie kompetencji społecznych. W szczególności wiedząc już jakiś czas przed zdarzeniem o tym, że będzie konieczne przewiezienie matki do (...):

- oskarżony mógł skorzystać z usług firmy transportowej;

- oskarżony mógł zwrócić się do właściwej instytucji o zorganizowanie transportu medycznego;

- siostra oskarżonego, która ma mniejszy samochód, mogła wykonać dwa kursy (jeden z rzeczami i drugi z matką);

- można było przewieźć matkę oskarżonego taksówką (biorąc pod uwagę, że oskarżonego

			<p>i jego siostrę stać na opłacanie pobytu w (...) ich matki w kwocie po 2.000 zł miesięcznie od każdego z nich, koszt taksówki na trasie T. – G. z pewnością nie zrujnowałby ich finansowo);</p> <p>- prowadzić mógł też mąż siostry.</p> <p>Ponadto oskarżony nie zminimalizował trasy swojego przejazdu tylko do odcinka W. – T. – P., ale kontynuował jazdę w zupełnie już innym celu do W., co już nie dało się usprawiedliwić koniecznością działania na rzecz niepełnosprawnej i wymagającej opieki matki.</p> <p>Nie zasługuje również na uwzględnienie, że przez orzeczony zakaz oskarżony przebywający w W. zostanie pozbawiony kontaktu z żoną w W. (do której polecił samolotem z kursantem od lutego 2020 r. zaledwie trzykrotnie), gdyż to żona oskarżonego, mając do dyspozycji samochód i prawo jazdy może równie dobrze do niego przyjechać.</p>
<p>5. INNE ROZSTRZYGNIĘCIA ZAWARTE W WYROKU</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>

		czynu	
6. INNE ZAGADNIENIA			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wniosku o orzeczenie takiej instytucji przez stronę			
7. KOSZTY PROCESU			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
III	O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 626 § 1 kpk i art. 627 kpk, zaś o opłacie sądowej na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49 poz. 223 ze zm.), uwzględniając w tym zakresie sytuację materialną i rodzinną oskarżonego oraz zakres nałożonych na niego w wyroku obowiązków o charakterze majątkowym.		

8. PODPIS	

ZARZĄDZENIE

1. zakreslić w kontrolce uzasadnień,
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem przesłać wnioskodawcy – obrońcy oskarżonego,
3. przedłożyć z apelacją lub za 14 dni.

C., 8 października 2020 roku